

sen mere end 5 Gange saa stor, og da denne enorme Trafikstigning er foregaaet gradvis og stadig, synes der at være al Sandsynlighed for, at med den her foreslaaede betydelige Udvidelse og Uddybning af Havnen, vil Trafikken yderligere tiltage og dermed Havneafgifterne stige saaledes, at Stigningen vil kunne forrente den paa Havnens Forbedring anvendte Kapital.

Overfor de her fremlagte Tal og Kendsgerninger har Udvalgets store Fler-tal ikke troet at kunne tillægge de finansielle Betæneligheder, der vides at være komne ret stærkt til Orde (særligt udenfor Udvalget), en saadan Vægt, at de kunde afholde fra en energisk Bestræbelse for en hurtig og endelig Gennemførelse af det foreliggende Lovforslag. Ganske vist har der ogsaa ved Siden af de finansielle rejst sig andre Betæneligheder — foranledigede ved visse af Lovforslagets enkelte Bestemmelser —, blandt hvilke kortelig skal nævnes, at et Medlem af Udvalget har fundet det urigtigt, at den tidligere foreslaaede Østhavn nu i § 1 ombyttes med en Vesthavn. Nogle Medlemmer have ogsaa været betænkelige ved den i § 2 bestemte meget omfattende Ekspropriation (jfr. Bilag 1) og fundet dens grundlovmæssige Berettigelse tvivlsom, ligesom de særlig have fundet, at samme Paragraphs sidste Punktum indeholder en uheldig Bestemmelse, der formentlig vil kunne forvolde indviklede og vanskelige Afregningsforhold. Ligeledes har der rejst sig (delvis endog stærke) Betæneligheder overfor det i § 3 udskrevne Bidrag fra Esbjerg Købstad-kommune, ikke blot fordi Bidraget fandtes rigelig højt, men endnu mere, fordi man fandt, at Bidragets Ydelse maatte ligesom i et tidligere Lovforslag være betinget af Byraadets Indvilgelse. Disse Betæneligheder have givet sig et praktisk Udslag i Ændringsforslag, der ved den i Udvalget over dem foretagne Afstemning ikke fandt nogen tilstrækkelig Tilslutning, ej heller under Samraadet med Ministeren opnaaede en saadan fra hans Side.

Endnu maa nævnes, at der dels skriftligt, dels personligt er sket Henvendelser

til Udvalget fra „Det Forenede Dampskibs Selskab“, fra „Foreningen af jyske Landboforeninger“, fra „De samvirkende Danske Andelsslakteriers Fælleskontor“ (jfr. Bilag 2—4) og fra den danske Generalkonsul i England, gaaende ud paa at kræve en større Uddybning i den nuværende Havn end de 3 Fod, der alt bestemmes i Lovforslagets § 1, samt en Flytning af Lededæmningen udefter, for at tilvejebringe en haardt tiltrængt forbedret Svajepads, en Forbedring, som Generalkonsulen navnlig af Hensyn til den tiltagende Persontrafik særlig maatte anbefale. De saaledes fremsatte Ønsker om yderligere Forbedringer i den nuværende Havn fandt i Udvalget et aabent Øre, og der var god Villie til saavidt gør ligt at imødekomme Ønskerne, dog kun for saa vidt Lovforslagets sikre Gennemførelse ikke derved udsattes for Fare, hvad der unægtelig ikke vilde være udelukket, hvis der indsattes nye Bestemmelser i Lovforslaget, hvorved dette maatte sendes tilbage til Folketinget, hvis fornyede Behandling af Lovforslaget let kunde aabne Vejen for nye Forslag til Forandringer dersteds og bringe Lovforslaget til at vandre frem og tilbage mellem Tingene, hvilket paa Samlingens nuværende stærkt fremrykkede Tidspunkt allerede i og for sig turde være betænkeligt. Men i Betragtning af de Lovforslag om Forsvarsvæsenets Ordning og om den sjællandske Bondestands Sparekasses Genrejsning, der vides at ville lægge Beslag paa Tingenes Arbejde og overvejende Interesse i den tilbagestaaende Del af Samlingen, ligger det ikke blot indenfor Mulighedens, men endog indenfor Sandsynlighedens Grænser, at en Tilbagesendelse til Folketinget af nærværende Lovforslag let kunde blive enstydigt med, at dets Gennemførelse i indeværende Samling atter blev udsat, og befrygtende en saadan Situation turde Udvalgets Fler-tal ikke slutte sig til et af et Medlem stillet Forslag om at indsætte en Bestemmelse i Lovforslaget om en delvis Flytning af Lededæmningen udfor den gamle Havn med tilhørende Bevilling, uagtet man var fuldt ud enig i det ønskelige i, ja, næsten paatrængende nødvendige i Tilvejebringel-